

वर्हकः-र्हिका, वर्हकः-र्हिका, विवर्हिषकः-षिका, वावर्हकः-र्हिका ;
 वर्हिता-त्री, वर्हयिता-त्री, विवर्हिषिता-त्री, वावर्हिता-त्री ;
 इत्यादीनि रूपाणि सर्वाण्यपि भौवादिकगर्हतिवत् (385) बोध्यानि । युचि-
¹वर्हणः, ²वर्हा इति विशेषः ।

(1567-A) “वर्ह भासार्थः” (X-चुरादिः-1843. सक. सेट्. उभ.)

इति क्षीरस्वामिशकटायनौ इति पाणिनीयधातुपाठसमीक्षायामुपात्तम् ।
 प्रकृतक्षीरतरङ्गिण्यां तु ‘वर्ह’ इत्येव दृश्यते । रूपाणि यथासम्भवं बोध्यानि ।

(1568) “वल संवरणसंचरणयोः”

(I-भ्वादिः-491. सक. सेट्. आत्म.) घटादिः ।

‘—संवरणे’ इत्येव क्षीरतरङ्गिणी । ‘—संवृतौ’ इति जैनेन्द्रे ।
 ‘—चलने संवरणे च’ इति कातन्त्रः । ‘—स्मृतौ’ इति वोपदेवः ।
 ‘—संवरणे—प्रसारे’ इति काशकृत्स्नः । इतः पूर्वं भ्वादौ ‘वल
 निष्पत्तौ—फलितभावे’ इति च पठितम् । अन्यत्र कोशेषु अस्य पाठो न
 दृश्यते । ‘वलेतरात्मनेपदमनित्यम्’ इति वामनालंकारे (5-2-3) ।

वालकः-लिका, ³वलकः-वालकः-लिका, विवलिषकः-षिका, वावलकः-लिका ;
 वलिता-त्री, वालयिता-त्री, विवलिषिता-त्री, वावलिता-त्री ;

— वालयन्-न्ती, वालयिष्यन्-न्ती-ती ; —

वलमानः, वालयमानः, विवलिषमाणः, वावल्यमानः ;
 इत्यादीनि रूपाणि सर्वाण्यपि भौवादिककलतिवत् (174) बोध्यानि । शतरि
 वलन्-⁴न्ती ।

1. ‘अनुदात्तेतश्च हलादेः’ (3-2-149) इति युचि रूपमेवम् ।
2. ‘गुरोश्च हलः’ (3-3-103) इति त्रियामकारप्रत्ययः । क्तिनोऽपवादः ।
3. ‘दलिवलि.....’ इति घटादिषु भोजसम्मतः पाठः । ‘घटादयो मितः’
 (ग. सू. भ्वादिः) इति मित्वात् ‘मितां ह्रस्वः’ (6-4-92) इति णौ उपधाह्रस्वः ।
 तेन वलकः इत्यादिकानि रूपाणि । ण्यन्ते सर्वत्र एवं ह्रस्वघटितरूपाणि ऊढ्यानि ।
4. ‘अनुदात्तेतां तडोऽनित्यत्वात् शतरि वलन्’ इति धा. का. व्याख्या-
 याम् (1-63) ।